

el xarrac feia l'operació de xarracar el bastó, amb suavitat, bo i seguint el compàs de la tonada, deixant marcada en la fusta el senyal del pas del xarrac.

Després d'haver fet la cantada i rebuda la paga corresponent, seguien el camí cap una altra casa, disposats a repetir la cançó, no sense abans acomiadar-se de la mestressa, i girar-se diverses vegades en el camí, per a regraciar-li el donatiu i cridar-li entusiàsticament «adeussiau!»

A cada casa que anaven es repetia la «Serra la Vella», tenint cura cada vegada de serrar el bastó uns quants centímetres més avall que l'anterior, el què servia, al final de la jornada, per a fer el recompte de les cases visitades.

El recapte consistia en pomes, figues, ous, ametllons, etc., etc., i en arribar al vespre era repartit tot equitativament, amb la consegüent joia dels cantaires, que s'acomiadaven plens d'auguris i promeses per l'any vinent.

Tenim entès que la «Serra la Vella» té moltes variants en la seva lletra i que en molts pobles del Vallès es canta diferent. Aquesta «Serra la Vella» que anem a posar a la consideració dels nostres llegidors, ens ha estat facilitada pel veí de Samalús, Andreu Oliveres.

Serra La Vella

Serra viraire, mal coquer
per guanyar coca i diner.

Jova, jova, porteu ous
que demà serem dijous.

Jova, jova, porteu cansalada
que la serra està embussada.

Jova, jova, porteu vi
que la serra no vol seguir.

Jova, jova, porteu pa
que la serra no vol passar.

Jova, jova, porteu oli
que la serra s'en va al dimoni.

Jova, jova, porteu figues
que demà serem amigues.

Violet, Sant Pere,
Violet, Sant Pau.
La caputxa us queia
la caputxa us cau.

El rector de Santa Agnès
sap fer coves i panês;
sap escriure sense riure
sap comptar fins una lliura.

Les velles en ben sopat
s'en van al llit ben aviat.
s'hi posen de llarg a llarg
i de través, com un bastó.

No em fan goig les velles, velles,
no em fan goig les velles, no!
Més m'agraden les jovenetes
que m'en fan bon repicó.

Del calaix al calaixó
vinga'n ous a la cistella;
del calaix al calaixó
vinga'n ous al cistelló.

Si en teniu i no ens en deu
us farem la rigo-rigo,
si en teniu i no ens en deu
us farem la rigo-reu.